

ת"פ 26805/09/12 - מדינת ישראל נגד מישיל בטחיש

בית המשפט המחוזי בנצרת
ת"פ 26805-09-12 מדינת ישראל נ' בטחיש
בפני כב' השופטת שטרית
המאשימה
נגד
מישיל בטחיש
הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשם הוגש לבימ"ש זה כתב אישום, בו יוחסו לו במקור העבירות שעניינן, תקיפת זקן וחבלה בכוונה מחמירה.

2. תחילה, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

3. בדיון אשר התקיים בפני ביום 9/3/14 ולאחר שהוחל בשמיעת ראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש. כן הוסכם, כי בטרם ישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבל תסקיר קורבן בעניינו של המתלונן וכן יתקבל תסקיר מאת שרות המבחן בעניינו של הנאשם. עוד הוסכם, כי אין בהמלצות התסקיר כדי לחייב מי מן הצדדים. עוד הוסכם, כי המאשימה תהא רשאית להביא ראיות לעונש מטעמה, תיעוד רפואי המתייחס למתלונן ותמונות. ב"כ הנאשם תהא רשאית אף היא להביא ראיות לעונש מטעמה וכן להעיד עדים מטעמה לעניין העונש. כך תהא רשאית ב"כ הנאשם להגיש את מסמך הסולחה עליו חתום המתלונן, זאת לאחר שב"כ המאשימה תבדוק, כי המתלונן עומד אחרי מסמך זה. עוד מוסכם, כי ב"כ הנאשם תהא רשאית להגיש את מכתבו של עוה"ד ד"י פוואלה עוואד בצירוף מסמך המצורף אליו, עליו חתום מר אלפינס סלאח, המתלונן. ככל שב"כ הנאשם תבקש להגיש את המסמך עליו חתום הכומר אליאס שקור, כי אז היא תעביר מועד מועד ועובר לטיעונים לעונש עותק ממנו, כולל תרגום, זאת בכפוף להתייצבות הכומר אליאס שקור לעדות בבית המשפט. כן יהיו הצדדים רשאים להסתמך בטיעוניהם על ת/4, נ/2 ו - ת/7 (הכל ביחד ייקרא להלן: "**הסדר הטיעון**").

4. בהתאם להסדר הטיעון, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "**כתב האישום המתוקן**"). הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן כדלקמן:

- א. תקיפת זקן - עבירה לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
ב. חבלה חמורה ופציעה - עבירה לפי סעיפים 333 + 334 לחוק העונשין.

כן הוריתי על הגשת תסקיר קורבן בעניינו של המתלונן, כמו גם תסקיר מאת שירות המבחן בהתייחס לנאשם.
תסקירים, כאמור, מונחים בפני.

עובדות כתב האישום המתוקן:

5. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, עבד הנאשם כמעסה בבית האבות סנט פרנסיס בנצרת (להלן: **בית האבות**).
6. עוד עולה, כי מר אלפינס סאלח בלילוס, כומר, יליד 1940 (להלן: "**המתלונן**"), מתגורר בבית האבות וסובל ממחלות שונות, בין השאר ממחלת לב בגינה הושתל בלבו קוצב לב, מחלת סכרת, יתר לחץ דם והשמנת יתר. כן סובל המתלונן מבעיות תפקודיות שונות והוא מתקשה ללכת בכוחות עצמו.
7. כן עולה, כי במסגרת תפקידו נהג הנאשם לעסות את רגליו של המתלונן, כארבע פעמים בשבוע, בבית האבות.
8. עוד עולה, כי במהלך חודש אוגוסט 2012, התגלעו חילוקי דעות בין הנאשם לבין המתלונן, בנוגע לאופן הטיפול במתלונן והשניים התווכחו על נושאים שונים.
9. ביום 29/8/12 טיפל הנאשם במתלונן. במהלך הטיפול התפתחה מריבה מילולית קולנית בין השניים, ובלהט הדברים התגרה הנאשם במתלונן ואמר לו: "תרביץ לי, תרביץ לי". בתגובה לכך סטר המתלונן לנאשם ומנהל בית האבות (להלן: "**המנהל**") שהגיע למקום, הרחיק את הנאשם מן המתלונן וביקש להרגיע את הרוחות.
10. כן עולה, כי הנאשם הודיע למנהל, כי בכוונתו להגיש תלונה במשטרה כנגד המתלונן או "להחזיר לו". בהמשך לכך, חזר הנאשם לקרבת המתלונן, סטר לו על לחיו והותיר סימן אדום על לחיו. לאחר האירוע, הודיע המנהל לנאשם, כי עליו לעזוב את המקום לאלתר ובאותו היום זימן אותו לשיבת "שימוע" לפני פיטורין, במשרדו של בעל בית האבות (להלן: "**הבעלים**"), ליום 30/8/12.
11. ביום 30/8/12, בשעה 12:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לכנסיית "הבשורה" בנצרת, למשרד הבעלים, שם נמסר לו, כי מבקשים לפטרו. הנאשם הסביר, כי מצבו הכלכלי קשה והבעלים הציע לו לקחת חופשה של שלושה חודשים בסיומה יחליט אם להשיבו לעבודה. הנאשם סרב ודרש לקבל תשובה סופית באותה עת והבעלים מסר לו, כי הוא מפוטר. הנאשם קם מכיסאו, פנה לעבר דלת היציאה ואמר לבעלים: "אם כך, אז אני יודע מה לעשות".

12. עוד עולה, כי הנאשם הגיע ישירות לבית האבות, נכנס לחדרו של המתלונן, בירך אותו לשלום, שאל אותו לשלום ולפתע חבט בפניו, באגרופיו, בכוונה לגרום לו לחבלות חמורות. מעוצמת החבטות נפל המתלונן, ראשו נחבט אל הקיר והנאשם המשיך והיכה אותו באגרופיו ובעט בו בידי, בבטנו וברגליו. איש תחזוקה שהגיע למקום תפס את הנאשם וביקש להרחיקו מן המתלונן.

13. כן עולה, כי כתוצאה מהמכות שהיכה הנאשם את המתלונן, גרם הנאשם למתלונן לשברים מרובים בעצמות הפנים: לשבר בלסתו, לשבר בארובת העין, לדימום תת עכבישי ולהמטומות בפניו, בצווארו ובידיו. נוסף לכך גרם הנאשם למתלונן לכאבים פיזיים קשים, לעוגמת נפש ולאשפוז בבית החולים מיום 30/8/12 ועד ליום 6/9/12.

טיעוני המאשימה לעונש:

14. במסגרת טיעוניה לעונש אשר הוגשו בכתב, הדגישה המאשימה את עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם ואת העבירות בהן הורשע על פי הודאתו. כן הפנתה המאשימה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין ולשיקולי הענישה שהותוו במסגרתו.

15. ב"כ המאשימה הדגישה, כי במעשיו פגע הנאשם בשלמות גופו של אדם, בכבודו ובביטחונו האישי - ערכים חברתיים ראשונים במעלה שאין עליהם עוררין. עוד הדגישה, כי הפגיעה בערכים אלה מקבלת חומרה יתרה בעצם העובדה, כי מדובר בקורבן שהינו אדם מבוגר שעל פי הגדרת החוק הינו "קשיש", אשר מטבעו אינו יכול להגן על עצמו ומצוי בחוסר אונים מוחלט מול תוקפו. כן הדגישה המאשימה, כי מטרת תיקון חוק העונשין שבמסגרתו הוספה תקיפת זקנים, כפי שבאה לידי ביטוי בדברי ההסבר להצעת החוק, הינה לקבוע עונשי חובה בגין עבירות של תקיפת זקנים. עוד ציינה, כי העונש בצידן של העבירות כלפי קשישים זהה לענישה הקיימת בצד עבירת תקיפת קטין או חסר ישע, עובדה המצביעה על החשיבות שראה המחוקק בתיקון זה והרצון להחמיר עם הפוגעים באוכלוסיות החלשות בחברה: הקטינים, חסרי הישע והקשישים.

16. כן ציינה המאשימה, כי לאחר ששימש שנים רבות ככומר ברחבי המזרח התיכון, פנה המתלונן להתגורר בבית האבות בערוב ימיו ובשל מצב בריאותי לקוי והצורך בסיוע וטיפול במחלותיו השונות. נסיבות אלה, המבטאות את פגיעות המתלונן, מהוות משקל לחומרה במעשי הנאשם. הנאשם ידע היטב את מצב המתלונן, אשר לא יכול היה להתגונן מפני אלימות הנאשם כלפיו.

17. כן הדגישה המאשימה את תוצאות מעשי הנאשם והפנתה בהקשר זה ל - ת/4, ת/6 ו - ת/7 שעניינם תיעוד רפואי המתייחס לתקיפת המתלונן ותמונות המתעדות חלק מתוצאות תקיפתו ע"י הנאשם. זאת ועוד, לטענת המאשימה, תוצאות מעשי הנאשם לא הסתיימו ביום הפגיעה במתלונן והפנתה בהקשר זה לתסקיר נפגע העבירה, אשר הוגש בעניינו של המתלונן ולעולה ממנו.

18. כן טענה המאשימה, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה רבה וכי עסקינן בפגיעות קשות שנגרמו למתלונן, אשר הותירו את חותמן במתלונן במשך זמן רב.

19. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי בכל הקשור לאירועים של יום 30/8/12, הנאשם ידע יום קודם לכן, כי הוא מוזמן לשימוע לפני פיטוריו בשל אלימותו יום קודם לכן כלפי המתלונן והוא אף הודיע במעמד השימוע על כוונותיו. הנאשם פנה לחדרו של המתלונן בבית האבות לאחר ששמע על פיטוריו, והחל מכה את המתלונן מכות אלימות וקשות, אשר המתלונן לא יכול היה להתגונן מפניהן.

20. עוד ציינה המאשימה, כי העבירות בוצעו במלואן ע"י הנאשם וכי הוא הנושא באחריות מלאה לתוצאותיהן. כן ציינה, כי מצבו הפיזי של המתלונן היה ידוע לנאשם וגם ללא שלל מחלותיו ובעיותיו הרפואיות, הרי שעניין לנו באדם מבוגר ופגיע, אשר הנאשם היכה בו מכות נמרצות וקשות ביותר. באשר לנזקים שנגרמו ממעשי הנאשם, הפנתה המאשימה לתיעוד הרפואי הרלוונטי, לתמונות שהוגשו ולאמור בתסקיר נפגע העבירה שהוגש.

21. עוד הפנתה המאשימה למדיניות הענישה הנהוגה במקרים ובעבירות כגון דא ובהקשר זה הפנתה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה שהושתה במסגרתה.

22. בנסיבות אלו טענה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 3 שנות מאסר לבין 5 שנות מאסר.

23. באשר לעונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, ציינה המאשימה, כי לאחר ניהול מספר ישיבות בהן נשמעו ראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הודה בו. עוד הפנתה המאשימה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם אשר ממנו עולה, כי הנאשם קיבל אחריות למעשים, מתייחס בחומרה להתנהגותו ומוכן לשאת בתוצאות מעשיו. כך ציינה, כי הנאשם הציג בפני שירות המבחן מסמך המוכתר כ"התפייסות" עליו חתום המתלונן וכי מסמך זה מקבל את התייחסותו אף בתסקיר הקורבן שהוגש. עוד הפנתה המאשימה לתסקיר המשלים שהוגש בעניינו של הנאשם ולעובדה, כי הקורבן לא היה מעוניין בקיומו של הליך "צדק מאחה", דברים המובנים נוכח מצבו הפיזי והנפשי של קורבן העבירה לאחר הפגיעות שפגע בו הנאשם וכן הדגישה את המלצת שירות המבחן בסופו של יום, להעמיד את הנאשם בצו מבחן, להשית עליו צו של"צ ולחייבו בתשלום פיצוי למתלונן.

24. המאשימה ציינה עוד, כי הנאשם נעדר כל הרשעות קודמות ובנסיבות אלו, לדידה, העונש ההולם למעשי הנאשם מצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שהוצע ע"י המאשימה.

25. בנסיבות אלו עתרה המאשימה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהשית על הנאשם בנוסף לעונש המאסר בפועל אליו עתרה, מאסר מותנה, חיובו בתשלום פיצוי הולם למתלונן ובתשלום קנס.

26. בהשלמת טיעוניה לעונש בעל פה, כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 16/2/15, התייחסה ב"כ המאשימה לעדותו של העד אשר הובא לעניין העונש מטעם המאשימה, ד"ר עודה, כמפורט בטיעוניה שם. עוד ציינה ב"כ המאשימה, כי המתלונן נפטר בינתיים ולכן הפיצוי שיושת, ככל שיושת, יועבר לעיזבון.

טיעוני הנאשם לעונש:

27. כעדים לעונש העידו מטעם הנאשם מר עבוד מאהר, מר ויליאם זאהר, מר ריזק סרוג'י, הגב' מירה עוקידה, מר

סוהיל סעד וד"ר עאטף עודה. כן הוגשו כראיות לעונש תמונות אשר התקבלו וסומנו נ/3, אישור על דרגת נכות צמיתה של הנאשם עם אישור תעודת נכה, מסמכים אשר התקבלו וסומנו נ/4, מסמך מאת רשות האוכלוסין וההגירה באשר לרעיית הנאשם, אשר התקבל וסומן נ/5, סיכום ההליך הטיפולי מאת ד"ר עאטף עודה, אשר התקבל וסומן נ/10, מסמך מאת המל"ל אשר התקבל וסומן נ/5 ואסופת מסמכים רפואיים אשר התקבלו במאוחד וסומנו נ/6.

28. במסגרת עדותו העיד מר עבוד מאהר, כי הוא כהן דת ומורה בבית ספר תיכון וכי הוא מכיר את הנאשם ואת משפחתו עוד מקטנותם. כן ציין, כי הנאשם למד בבית הספר התיכון בו לימד וכי הנאשם היה תלמיד טוב, חברותי ולא נתקל בבעיה כלשהי בהקשרו של הנאשם. מר עבוד ציין עוד, כי לאחר שהנאשם סיים את לימודיו בבית הספר, הם נותרו בקשר וכי בשיחותיו עם הנאשם עלה, כי הנאשם חש כי חייו וחיי משפחתו בסכנה, ביצע את המעשה נשוא כתב האישום. מר עבוד הדגיש, כי הנאשם הינו אדם טוב, חברותי, ממשפחה טובה וכי ילדיו הם עיקר חייו.

29. במסגרת עדותו העיד מר ויליאם זאהר, כי הוא מכיר את הנאשם ואת משפחתו מזה למעלה מ - 15 שנים וכי הינו בעל חברה לעבודות חשמל. מר זאהר העיד עוד, כי הנאשם עבד אצלו כשרטט תוכניות במשך כ - 3 שנים וכי במהלך עבודתו, הנאשם היה רגוע. מר זאהר ציין עוד, כי הוא שוחח עם הנאשם אודות המקרה נשוא כתב האישום וכי הנאשם הביע צער על מעשיו. מר זאהר עתר, כי בית המשפט יקל בעונשו של הנאשם וציין, כי הנאשם סובל בעטיים של מעשיו מזה כשנתיים וחצי, כך גם משפחתו וילדיו. הוא עתר, כי יתאפשר לנאשם לסיים את הפרשה ולחזור למשפחתו ולעבודתו.

30. במסגרת עדותו העיד מר ריזק סרוג'י, כי הוא מהנדס ומרצה בטכניון בחיפה וכי בעבר היה מהנדס בעיריית נצרת. מר סרוג'י העיד עוד, כי הוא מכיר את הנאשם מזה 25 שנה, כך גם את משפחתו. עוד העיד, כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי, סלחן והוא אף הביע פליאה על מעשי הנאשם נשוא המקרה שבפנינו. מר סרוג'י עתר, כי בית המשפט יקל על הנאשם ככל הניתן והדגיש, כי אין במעשים אלו כדי לאפיין את הנאשם.

31. הגב' מירה עוקידה הינה אחותו של הנאשם ובמסגרת עדותה הדגישה, כי הוא אחיה הבכור היחיד. הגב' עוקידה ציינה, כי הנאשם הינו אדם טוב, תמך ותומך בה למרות המצוקה אליה נקלעו הנאשם ומשפחתו בשל הפרשה דנן. גב' עוקידה ציינה עוד, כי אין מעשים כגון אלה מתאימים למשפחתם והדגישה, כי הנאשם מביע צער על המעשים וכי אין אלה מתאימים לאופיו. הגב' מירה הדגישה עוד, כי מזה כשנתיים משפחתם חווה סבל רב הן מבחינה כלכלית והן מבחינה נפשית. עוד ציינה, כי משפחתם עשתה מאמצים להגיע לעמק השווה עם הצד השני. הגב' עוקידה עתרה בסופו של יום, כי בית המשפט יקל עם הנאשם והדגישה, כי רעיית הנאשם אינה אזרחית ישראלית וכי השתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח עלול לסכן אותה באם תיאלץ לחזור למשפחת מוצאה וילדי הנאשם יוותרו ללא אם. בניסבות אלו, עתרה הגב' עוקידה, כי בית המשפט יתחשב במשפחת הנאשם ובילדיו.

32. במסגרת עדותו העיד מר סוהיל סעד, כי הוא רועה קהילה בנצרת וכי הוא מכיר את הנאשם ואת משפחתו מזה כשנה. מר סעד ציין, כי הוא התרשם מאוד מהתנהגות והתנהלות הנאשם עם רעייתו ועם ילדיו וכי עניין לנו בנאשם אשר הינו אב אוהב, מעודד ומכבד. מר סעד הדגיש עוד, כי הוא התפלא כאשר שמע על מעשי הנאשם והסתבכותו

זו וכי הדבר אינו מתאים להיכרותו עם הנאשם ולאופיו. מר סעד עתר, כי בית המשפט ינהג עם הנאשם במידת הרחמים והדגיש, כי הנאשם מוכן לבקש מהמתלונן סליחה ומוכן לשרתו בחינם, כהגדרתו.

33. במסגרת עדותו העיד ד"ר עאטף עודה, כי הוא פסיכולוג קליני ומתמחה בטיפול נפשי. עוד העיד ד"ר עודה, כי הוא נפגש עם הנאשם שבע פעמים. עוד העיד, כי מאז דצמבר 2012 ועד היום לא נפגש עם הנאשם. ד"ר עודה נחקר אודות סיכום ההליך הטיפולי שכתב, נ/10 וציין, כי המסמך נכתב בסיומו של הליך טיפולי. עוד הדגיש, כי הסיכום מבוסס על שיחות טיפוליות שנערכו עם הנאשם. ד"ר עודה העיד עוד, כי הוא לא נחשף לחומרים מהתיק הפלילי כגון כתב האישום שהוגש בעניינו של הנאשם והודעותיו במשטרה. ד"ר עודה העיד עוד, כי במהלך שבעת המפגשים שנפגש עם הנאשם, הוא התרשם, כי התהליך מיצה את המטרה שלשמה נועד הטיפול ולפיכך, הגיע לכדי סיום. עוד אישר ד"ר עודה בעדותו, כי מאז כמעט כשנתיים לא נפגש עם הנאשם ולא עיין בחומרים מהתיק הפלילי. ד"ר עודה העיד עוד, כי הנאשם פנה אליו ביוזמתו, גילה עניין, רצון ומוטיבציה להשתקם. הנאשם לא חסך בכספו ובזמנו, אימץ את המלצותיו לקרוא חומר מקצועי אודות שליטה עצמית ועשה עבודה טובה. כן העיד, כי במהלך הטיפול הגיע ד"ר עודה למסקנות בדבר התנהגות הנאשם ויכולתו להבין את חומרת המעשים.

34. במסגרת טיעוניה לעונש הדגישה ב"כ הנאשם, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו מיד עם קרות המקרה ופנה לקבלת טיפול פסיכולוגי פרטני, זאת מבלי שהיה לו רווח משני מכך, אלא לשם קבלת טיפול ולקיחת אחריות. עוד ציינה, כי הנאשם המשיך לקחת אחריות על מעשיו דרך ה"סולחה" שנעשתה ופניית המתלונן בעקבות כך למאשימה לסגירת התיק. לקיחת האחריות של הנאשם המשיכה גם בין כותלי בית המשפט בדמות הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, תוך התייחסות לחיסכון בזמן שיפוטי יקר הגלום בכך וייתור הצורך בהעדת המתלונן, כדי שלא לגרום לו לנזק נוסף. עוד הדגישה ב"כ הנאשם, כי הנאשם נטל אחריות למעשים גם בפני שירות המבחן והפנתה בהקשר זה לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו ולעולה מהם. בהעדר היענות המתלונן, בסופו של יום הליך הגישור לא התאפשר.

35. ב"כ הנאשם הפנתה עוד להמלצת שירות המבחן בתסקירו האחרון, בדבר העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה וחצי במהלכו ישולב בהליך טיפולי אשר ייתן מענה לצרכיו הטיפוליים. עוד הדגישה ב"כ הנאשם, כי שירות המבחן בא בהמלצה להשית על הנאשם צו של"צ בהיקף של 220 שעות וחיובו בתשלום פיצוי לקורבן. בהקשר זה ציינה, כי אין עסקינן בהמלצה אשר ניתנה כלאחר יד אלא לאחר שהוגש התסקיר הראשון וליווי הנאשם בהליכים אלו.

36. ב"כ הנאשם הוסיפה והדגישה, כי עניין לנו בנאשם בעל משפחה אשר עובר לאירוע ועד עתה הינו המפרנס היחיד במשפחתו. הנאשם נשוי למי שאיננה אזרחית ישראלית וישנו סיכון ניכר, כי אם יושת על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, היא תגורש לרשות הפלסטינאית, כאשר רעיית הנאשם מתגוררת כאן למעלה מעשור ומגדלת את ילדיהם, שהייתה הינה כדין ובכפוף לאישורים, אולם עדיין אינה אזרחית ישראלית.

37. עוד ציינה ב"כ הנאשם, כי במקרה דנן השתת ענישה בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, כוללת בחובה פגיעה כפולה, הן בנאשם והן במשפחתו. כך הדגישה, כי לנאשם שלושה ילדים קטינים כאשר אחד מהם סובל מבעיות לבביות והפנתה בהקשר זה לתיעוד רפואי.

38.ב"כ הנאשם הדגישה עוד, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה כנה ואמיתית בפני בית המשפט, בפני שירות המבחן ובפני המתלונן וכי הנאשם נעדר כל הרשעות קודמות וכי אין עסקין באדם בעל התנהלות עבריינית.

39.ב"כ הנאשם התייחסה עוד לפסיקה אליה הפנתה המאשימה ולדידה, עסקין בפסיקה מחמירה אשר נסיבות המקרים שם אינן דומות כלל למקרה שבפנינו. מנגד, הגישה והפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה מטעמה ולענישה שהושתה במסגרתה.

40.בנסיבות אלו ונוכח כל האמור לעיל, עתרה ב"כ הנאשם, כי בית המשפט ינקוט במידת הרחמים עם הנאשם בנסיבותיו הספציפיות ובנתוני העושה. כך הדגישה, כי מאז האירוע חלפו כשנתיים וחצי, במהלך תקופה זו לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים פליליים נוספים, הנאשם הקפיד ומילא אחר החלטות בית המשפט ככתבן וכלשונן ולא נרשמה לחובתו כל הפרה. עוד ציינה, כי במשך התקופה האמורה שהה הנאשם בתנאים מגבילים בהיקפים משתנים.

41.בדבריו בפני, הביע הנאשם צער רב על מעשיו ועל פגיעתו במתלונן. הנאשם הדגיש, כי הוא שילם בגין טעותו ועדיין משלם בגינה. כך הדגיש, כי הוא ובני משפחתו, לרבות הוריו, שהו עמו במעצר בית מלא במשך ההליכים נשוא תיק זה והדגיש, כי במעשיו גרם סבל רב לבני משפחתו. מסיבות אלו עתר הנאשם, כי בית המשפט ינקוט עמו במידת הרחמים וייתן לו הזדמנות לפתוח פרק חדש בחייו. הנאשם הדגיש, כי אין המקרה דנן מאפיין את אופיו ואת אורח חייו וכי הוא למד את הלקח הנדרש. הנאשם פירט עוד אודות הקשיים אליהם נקלעו הוא ובני משפחתו בעטיים של ההליכים דנן ושהייתו בתנאים מגבילים.

תסקיר נפגע העבירה:

42.מהתסקיר שהוגש אודות המתלונן עולה, כי המתלונן סבל ממחלות מגוונות עוד קודם לאירוע האלימות נשוא כתב האישום, עובדה אשר הפכה אותו פגיע עוד יותר. המתלונן ציין, כי בשל פגיעתו הוא חש בכאבים במשך תקופה ממושכת שכן, לא ניתן היה לנתחו ולטפל בו באופן אופטימלי. זאת ועוד, עקב שינוי שהתרחש במבנה הלסת בגין השברים שנגרמו לו בעטיים של מעשי הנאשם, הוא נאלץ להמתין להזמנת שיניים תותבות חדשות אשר יתאימו למבנה החדש.

43.המתלונן תיאר תקופת החלמה ממושכת המלווה בכאבים פיזיים קשים ועוגמת נפש מרובה. פגיעותיו החלישו עוד יותר את מצבו הפיזי והוא תיאר מוגבלות גדולה יותר גם בתנועה של הגוף. זאת ועוד, חלה הרעה במצב בריאותו הכללי מאז האירוע וכי בעין ימין הוא רואה אך ורק במעומעם וסובל מכאבי ראש בשל שינויי מזג אוויר. מעבר לפגיעה הקשה במישור הפיזי, ניכר, כי המתלונן נפגע גם במישור הרגשי.

44.המתלונן תיאר פגיעה משמעותית באמון באחר וחדשנות. ככומר וכאיש דת, אמונתו הבסיסית היא אהבת האדם ורצון לעזור לאחר. גם ביחס לנאשם ולמרות הפגיעה הקשה שהסב לו, נראה כי המתלונן עושה מאמץ להפריד בינו לבין מעשיו וכי כיום, למרות האמור, הוא מתקשה לתת אמון באחר. יתר על כן, המתלונן נמצא בתחושת חרדה מתמדת מפני הנאשם, פן יגיע וישוב לפגוע בו. בנוסף, התרשם שירות המבחן, כי המתלונן מייסר עצמו בשאלות אודות

הסיבות לאירוע הפגיעה בו ועסוק בשאלה מדוע הנאשם פגע דווקא בו, ללא סיבה. בנוסף לחששות מפני פגיעה חוזרת ע"י הנאשם, פוקדים את המתלוננים סיוטי לילה תכופים הקשורים באירוע הפגיעה וכן זיכרונות שבים אליו במהלך שעות הערות.

45. המתלונן מתאר מצבי דכדוך ועצב שפוקדים אותו מאז אירוע הפגיעה, זאת מבלי שאיש משוחח עמו אודותיה ומסייע לו לעבד את שאירע. בנוסף לאמור לעיל, למרות הרעה במצבו הבריאותי וכאבים ברגליו, מאז הפגיעה בו, המתלונן אינו מטופל ע"י מעסה חלופי ולדבריו, אין ביכולתו לממן באופן פרטי טיפולים מסוג זה. המתלונן הינו אדם צנוע הנוהג להסתפק במועט ולדחוק את צרכיו לטובת האחר וממקום זה הוא אף מתקשה להתייחס לעמדתו באשר לגזר הדין. כאיש דת וככומר, המתלונן מאמין, כי יש למחול לאנשים שטעו וכי מתפקידו לסלוח, גם אם לא התבקשה סליחה. בהחזיקו בעמדות אלו, אף הסכים לחתום על הסכם ה"סולחה" על אף הפגיעה הקשה שעדיין הוא חווה במישורים רבים.

46. ניכר כי המתלונן רואה את המשך חייו בהתייחס לפגיעה בו בעיקר כעבודה עצמית על קבלת האחר ומחילה. יחד עם זאת, המתלונן ביטא רצון, כי הנאשם יקבל עונש אשר ילמדו לקח ויביא לכך שלא יפגע שוב באחר ובעצמו. המתלונן יהיה מוכן לקבל פיצוי כספי בהתאם לפסיקת בית המשפט.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם:

47. מתסקיר שירות המבחן מיום 12/6/14 עולה, כי עסקינן בנאשם בן 36 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים, בעל השכלה על תיכונית, העובד לפרנסתו כשרטט תוכניות חשמל ואלקטרוניקה. עוד עולה, כי הנאשם סובל מבעיות גב על רקע תאונת עבודה ומוכר ע"י המוסד לביטוח לאומי כנכה בשיעור 25% מאז שנת 1999. עוד עולה, כי הנאשם הינו יליד נצרת וכי בהליך גדילתו והתבגרותו לא היו אירועים חריגים. בגיל המתאים שולב הנאשם במערכת החינוך הפרטית בנצרת וסיים 12 שנות לימוד בהישגים טובים לרבות תעודת בגרות מלאה.

48. בחוות דעת שהציג הנאשם החתומה ע"י מר מאהר עבוד, מתואר הנאשם כתלמיד מלא שמחת חיים, כמי שכיבד אחרים וכי ביחסיו הפגין צניעות ונימוס. עוד צוין, כי הנאשם היה בעל יוזמה לעזור לזולת, הושיט יד לאחרים והמורים ראו בו פוטנציאל להיות אדם מצליח בחברה. מר עבוד ציין עוד, כי הוא מכיר את הנאשם כאדם מקצועי אשר אהב את עבודתו ותרם מזמנו ומכיסו כדי לעזור לאחרים.

49. לאחר סיום לימודיו התיכוניים, למד הנאשם בבית ספר להנדסאים וסיים לימודי הנדסאי בשנת 2000. לאחר מכן, עבד בעבודות שונות ומזדמנות, בין היתר, כשרטט תוכניות חשמל ואלקטרוניקה, בהמשך למד קורסים והשתלמויות שונות בתחום הרפואה המשלימה והחל לעסוק בתחום זה, בטיפול באוכלוסיות שונות, ליווי וטיפול קבוצות ספורט וטיפול בקשישים בבתי אבות. עבודה זו הופסקה בשל מעורבותו של הנאשם בפרשה דנן. בחוות דעת מעסיקיו הקודמים צוין, כי הנאשם עובד נאמן ומסור לעבודתו, אהוב על כל העובדים, אמין וידוע בשקט הנפשי וקור הרוח שלו. בחוות דעת נוספת שהוצגה צוין, כי הנאשם הפגין במהלך עבודתו מרץ רב, מסירות, מוטיבציה, מקצועיות ונאמנות וכי יחסיו עם העובדים והממונים עליו התאפיינו בכבוד, התחשבות באחר ועזרה לזולת. בתור מטפל הנאשם גילה מסירות לעבודה ולמטופליו, קשוב להם, אמפתי, נותן יחס אישי, סובלני, רגיש ואדיב.

50. הנאשם ציין, כי מעצרו בפרשה דנן ומעצרו הראשון גרם לו לתחושת זרות ופחד והוא נמנע מלבוא במגע עם שאר העצורים. לאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים לרבות פיקוח אלקטרוני ופיקוח מעצרים של שירות המבחן. בתקופה זו שולב הנאשם במסגרת פיקוח המעצר בקבוצה טיפולית לעצורי בית ובהמשך תנאי שחרורו הוקלו, הוא חזר לביתו והתאפשר לו לצאת לעבודה.

51. במסגרת התסקיר הובאו הנתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. כך צוין, כי הנאשם הינו ממשפחה נוצרית, תושבי נצרת, הפועלת על פי הערכים והנורמות החברתיים המקובלים. עוד צוין, כי הנאשם נשוי מאז שנת 2002 לרעייתו אשר הינה עקרת בית, ילידת הרשות הפלסטינאית ובעלת השכלה אקדמאית. רעיית הנאשם אינה מוכרת כאזרחית ישראלית ושוהה בארץ באישור זמני המתחדש כל 10 חודשים. בני הזוג מנהלים תיק איחוד משפחות במשרד הפנים אולם טרם התקבלה החלטה בעניין זה. לנאשם ולרעייתו שלושה ילדים קטינים וכי אחד מהם נולד עם בעיות בליבו ונותח בסמוך ללידתו. שירות המבחן התרשם ממשפחה המנהלת אורח חיים נורמטיבי וכי היחסים ביניהם תקינים.

52. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד, כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. הנאשם קיבל בפני שירות המבחן אחריות מלאה למעשים נשוא כתב האישום המתוקן והתייחס בחומרה להתנהגותו. הנאשם תיאר את תגובתו כנמהרת ופיזיה מתוך חוסר אונים, לחץ ותסכול. הנאשם שלל התנהגות אלימה בעבר או בעיה כלשהי בחייו או בקשריו החברתיים. לדבריו, מאז האירוע הוא חושב על מצבו ועל השלכות התנהגותו. הנאשם הצליח לגלות אמפתיה לנפגע ולראות את הפגיעה בו כתוצאה מהתנהגותו הבעייתית. הנאשם מוכן לשאת בתוצאות מעשיו, ציין כי משפחתו ערכה הסכם "התפייסות" עם הנפגע אך לא בנוכחותו. הנאשם הביע בפני שירות המבחן משאלה, כי ייפגש עם המתלונן ויבקש את סליחתו. בפני שירות המבחן הציג הנאשם מסמך "התפייסות" עליו חתום המתלונן אשר ממנו עולה, כי הוא מוחל לנאשם ומבקש למשוך את תלונתו נגדו.

53. מסיכום השתתפות הנאשם בקבוצה הטיפולית לעצורי בית עולה, כי הנאשם הגיע לכל המפגשים שהתקיימו, שיתף פעולה, גילה רצינות ואחריות לקורה לו, יכולת התבוננות מעמיקה אודות מצבו, התנהלותו ונסיבות מעצרו. הנאשם השתדל להוכיח עצמו ולהציג ראיה בוגרת של אדם מתפקד בתחומי חייו. שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שמצליח לעמוד בדרישות ובציפיות ממנו וכי לאורך המפגשים, הנאשם גילה יכולת ביטוי טובה וניכר, כי יש לו יכולת קוגניטיביות תקינות ורצון לשקם את עצמו ולהתקדם בחייו. מנחי הקבוצה התרשמו, כי חווית המעצר וההליכים המשפטיים המתנהלים כנגד הנאשם כמו גם ניתוקו מסביבתו ומעבודתו, חידדו בעבור הנאשם את גבולות המותר והאסור.

54. בעקבות התנהגותו בפרשה דנן, פנה הנאשם מיוזמתו לטיפול פסיכולוגי פרטני וכי מהדו"ח הפסיכולוגי שהוצג בפני שירות המבחן עולה, כי הנאשם הגיע לכל המפגשים עם הפסיכולוג ושיתף פעולה בצורה משביעת רצון. בשיחות הנאשם הביע חרטה על מעשיו והדגיש, כי היה לו רגע בו היה לחוץ ובלתי רציונאלי ולא הבין מה קרה עד לאחר המעשה. הנאשם רואה את אקט התקיפה כצעד חריג בחייו ואינו מצליח לעכל את עניין ההתפרצות ואיבוד השליטה. הנאשם גילה נכונות להשקעה עצמית, נעזר בספרות מקצועית ולדעת הפסיכולוג, בטיפול קצר המועד שעבר הנאשם, הוא הגיע לאיזון עצמי ומיצה את התהליך בצורה הפוזיטיבית ביותר ואינו מהווה סכנה לעצמו או לאחרים.

55. בהערכת רמת הסיכון לעבריינות וסיכויי השיקום, ציין שירות המבחן את מאפייניו האישיותיים של הנאשם, תהליכי התפתחותו וקשריו האישיים, כוחותיו, תפקודיו במישורי חייו השונים והתנהלותו בפרשה דנן והתייחסותו אליה. זאת ועוד, שירות המבחן לא התרשם מדפוסי התנהגות בעייתיים או אלימים באישיותו של הנאשם, מאדם בעל תפקוד חיובי ותקין ופוטנציאל להפקת לקחים. נראה, כי באופן כללי הנאשם מצליח לווסת את דחפיו ולשלוט בעצמו, אולם במצבי לחץ ומשבר הנאשם מתקשה להתמודד כאשר הנטייה אצלו במצבים אלו, היא להגיב ללא הפעלת שיקול דעת מתאים.

56. בשיחה עם שירות המבחן, הנאשם התנהל בפתיחות וגילה מודעות לכשלו ונראה כמי שעושה חשבון נפש. הנאשם מחובר לפסול שבהתנהגותו, מתייחס אליה בחומרה, מגלה צער וחרטה בגין התנהגותו ומבטא אמפתיה לקורבן. לאור האמור לעיל, מעריך שירות המבחן, כי רמת הסבירות להישנות מעשים דומים, הינה נמוכה. שירות המבחן הציע לנאשם את האופציה להליך של "צדק מאחה" והנאשם ביטא נכונות לקחת חלק בהליך כזה. בנסיבות אלו ובטרם יגבש שירות המבחן את המלצתו הסופית, עתר שירות המבחן לדחיית הדיון בעניינו של הנאשם ב - 3 חודשים במהלכם ינסה לערוך הליך של "צדק מאחה" בין הנאשם לבין המתלונן.

57. מהתסקיר המשלים נושא תאריך 10/9/14 עולה, כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם הופנה לקצין מבחן העוסק בעריכת "צדק מאחה". קצין המבחן נפגש עם הנאשם ובבדיקה הנאשם ביטא נכונות לקחת חלק בהליך כזה, כמו גם מוכנות לפצות את המתלונן בכל דרך אפשרית מתוך חיבור אמיתי לפגיעה במתלונן. בהמשך נוצר קשר עם המתלונן כדי לבדוק נכונותו לקחת חלק בהליך כזה, אולם המתלונן התנגד לכך. יחד עם זאת, המתלונן טען, כי יתייעץ עם עורך דינו ויחזיר תשובה באם יהיה מוכן להליך כזה. המתלונן לא חידש קשר עם שירות המבחן ומכך מסיק שירות המבחן, כי המתלונן אינו מעוניין להשתתף בהליך, כאמור. במצב כזה לא ניתן לקיים הליך גישור בין השניים. בשיחה שהתקיימה עם הנאשם בהמשך, הוא הביע צער בשל אי קיומו של מפגש עם המתלונן וחרטה חוזרת בגין הפגיעה בו, תוך הדגשת נכונותו לפצות את המתלונן.

58. לאור האמור לעיל והתרשמות שירות המבחן מכוחותיו של הנאשם, לצד הערכת קשייו להפעיל שיקול דעת מאוזן במצבים בהם הוא חש לחץ ומשבר והצורך להקנות לנאשם כלים להתמודדות אדפטיבית במקרים כגון אלו, סבור שירות המבחן, כי העמדת הנאשם במבחן למשך שנה וחצי במהלכם ישולב בתוכנית טיפולית, תיתן מענה לצרכיו הטיפולים של הנאשם. עוד ממליץ שירות המבחן על השתתפות עונש מוחשי בדמות צו של"צ בהיקף 220 שעות וחייב הנאשם בתשלום פיצוי לנפגע העבירה.

דין והכרעה:

59. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן אשר עניינו, תקיפת זקן וחבלה חמורה ופציעה. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי לי בהקשר זה, אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

60. הכרעת הדין בעניינו של הנאשם ניתנה לאחר יום 10/7/12, ולפיכך חל בעניינו תיקון 113 לחוק העונשין בדבר "הבניית שיקול הדעת השיפוטי". במסגרת תיקון 113 בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על

בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5/8/13).

61. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

ומן הכלל אל הפרט:

62. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקינן באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי, אשר במהלכו ביצע הנאשם את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הודה ועל פיהן הורשע. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי המעשים מהווים אירוע אחד בזיקה לדרישת הפסיקה בהקשר זה. למעלה מן הצריך יצוין, כי אף ב"כ הצדדים כפי טיעוניהם לעונש אשר פורטו לעיל, ראו להציע לבית המשפט מתחם עונש הולם אחד בגין המעשים שביצע הנאשם ולפיכך, אלך אף אני בדרכם.

קביעת מתחם העונש ההולם:

63. כאמור, לשם קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לבחון את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

64. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם עניינם שלמות גופו של אדם, כבודו וביטחונו האישי. בשים לב למעשים שביצע הנאשם, טיבם, מהותם, אופיים ותוצאותיהם, כמו גם בשים לב לעובדה, כי במעשיו פגע הנאשם במתלונן אשר הינו אדם מבוגר שעל פי הגדרת החוק הינו קשיש אשר מטבעו לא יכול היה להגן על עצמו ומצוי היה, איפוא, בחוסר אונים אל מול הנאשם, הרי שבאנו לכלל מסקנה, כי הנאשם פגע באופן משמעותי, ממשי ומוחשי בערכים מוגנים אלו.

65. באשר למדיניות הענישה הנהוגה ראה ע"פ ג (מחוזי י-ם בשבתו כבית משפט לערעורים פלילים) 8105-09-13 רוברט מירנד נגד מדינת ישראל, שם קבע בית המשפט, בין היתר, את הדברים כדלקמן:

"מעשיו של המערער הינם חמורים וראויים לכל גינוי, וסביר להניח כי הייתה להם השפעה על משפחת המתלונן כולה, מעבר לפגיעה במתלונן עצמו...".

במקרה זה, הורשע המערער לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת חסר ישע ע"י אחראיכאשר על פי עובדות כתב האישום, המערער שהינו עובד זר מהודו עבד כמטפלו הצמוד של המתלונן, קשיש יליד 1929. המערער תקף את המתלונן בביתו תוך שהיכה בעינו, בפיו ובאפו ואחז בכוח בגרונו. כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתלונן המטומות, נפיחות, לרבות דימום מהאף, נפיחות בשפה התחתונה, דימום בחלל הלוע והמטומה בצוואר

מימין. בית המשפט השלום הרשיע את המערער בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום והשית עליו 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי בפסק דינו, קיבל את הערעור בחלקו במובן זה שהורה על ביטול רכיב הפיצוי למתלונן ואולם קבע, כי יתר חלקי גזר הדין יותרו על כנם.

66. כן ראה ת"פ 8520-03-10 (בית משפט השלום בראשון לציון) **מדינת ישראל נגד נגרין גנאדי**, שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות שעניינן הסגת גבול כדי לעבור עבירה, תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש ופציעה. בית המשפט השית במקרה זה מאסר מותנה, פיצוי בסך 1,000 ₪ וחייב הנאשם בתשלום קנס בסך 500 ₪. בית המשפט ראה להדגיש, כי הנאשם הורשע בעבירה חמורה שעניינה תקיפת זקן, כאשר המחוקק מצא לנכון ליחד עבירה זו בשל חומרתה. המתלוננים שייכים לאוכלוסייה הזקוקה להגנה שכן, כל פגיעה בהם קלה כחמורה עשויה להשליך על המשך חייהם.

67. כן ראה ת"פ 1663/09 (שלום באר שבע) **מדינת ישראל נגד דימטרי פרילוצקי**, שם הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בשלוש עבירות של תקיפת זקן ובעבירה של איומים. במסגרת גזר דינו ציין בית המשפט, כי במקרה כגון דא גזירת הדין קשה היא והדגיש, כי מחד גיסא מדובר בעבירות חמורות של אלימות חוזרת ונשנית כלפי אדם קשיש וחסר ישע באופן המצדיק ענישה מחמירה. מאידך, עסקינן בנאשם ללא עבר פלילי. עוד ציין את חלוף הזמן מביצוע העבירות ואת ההליך הטיפולי המשמעותי שעבר. בנסיבות אלו ראה בסופו של יום בית המשפט לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים והשית על הנאשם מאסר מותנה והעמדתו בצו מבחן למשך 18 חודשים.

68. כן ראה ת"פ 1407-07-09 (בית משפט השלום בנתניה) **מדינת ישראל נגד אלי עטיה**, שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה שעניינה תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט ציין בגזר דינו, כי בית המשפט מחויב ליתן הגנה לקשישים אשר מפאת גילם ומצבם הפיזי על פי רוב הינם חסרי ישע ופגיעותם רבה וכי חברה אשר אינה מכבדת את המבוגרים שבבניה, בל תתפלא כאשר האלימות בתוכה גואה וקיימת זילות בחיי אדם. עוד ציין, כי לא בכדי הוחמרו העונשים בעבירות אלו אף כי נועדו לקדם בדרך כלל תקיפות שונות מזו שאירעה במקרה דנן, תקיפות המבוצעות כלפי קשישים רק בשל ותוך ניצול היותם חסרי אונים. במקרה זה הטיל בית המשפט על הנאשם חודשיים מאסר בפועל אשר רוצו על דרך עבודות שירות ועונשים נלווים.

69. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ראוי לשוב ולהדגיש את עובדות כתב האישום המתוקן כפי שפורטו לעיל. בהקשר זה נדגיש, מבלי להקל ראש באירוע מיום 29/8/12, כי ביום 30/8/12 לאחר שהודע לנאשם, כי הוא מפוטר, הגיע הנאשם ישירות לבית האבות, נכנס לחדרו של המתלונן ולפתע חבט בו בפניו באגרופיו וזאת בכוונה לגרום לו לחבלות חמורות. בהקשר זה נדגיש, כי מעוצמת החבטות נפל המתלונן, ראשו נחבט אל הקיר והנאשם המשיך והיכה אותו באגרופיו ובעט בו בידיו, בבטנו וברגליו. איש תחזוקה שהגיע למקום תפס את הנאשם וביקש להרחיקו מן המתלונן.

70. עוד נציין, כי העבירות בוצעו במלואן ע"י הנאשם וכי הוא נושא באחריות מלאה לתוצאותיהן. באשר לנזק שהיה צפוי

להיגרם מביצוע העבירות נציין, כי מדובר באדם מבוגר, חולה ופגיע, אשר הנאשם היכה בו מכות נמרצות וקשות. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, הרי שאלה קיבלו את ביטויים בהרחבה בעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, בתיעוד הרפואי שהוגש, בתמונות ובתסקיר נפגע העבירה. בהקשר זה נשוב ונציין, כי בשל המכות שהיכה הנאשם במתלונן, נגרמו למתלונן שברים מרובים בעצמות הפנים בדמות שבר בלסתו, שבר בארובת העין, דימום תת עכבישי והמטומות בפניו, בצווארו ובידיו. בנוסף לכך, נגרמו למתלונן כאבים פיזיים קשים, עוגמת נפש והוא אושפז בבית החולים מיום 30/8/12 ועד ליום 6/9/12. עוד ראוי לציין את האמור בתסקיר נפגע העבירה אשר פורט בהרחבה לעיל והנזקים הפיזיים, הרגשיים והנפשיים אשר נגרמו למתלונן בעטיים של מעשי הנאשם, המדברים הם בעד עצמם.

71. מעשי הנאשם מגלמים בחובם חומרה יתרה שעה שאלה הופנו ובוצעו באדם קשיש וחולני, חסר אונים וישע אל מול הנאשם אשר לא יכול היה להתגונן מפני אלימותו הקשה.

72. מאידך נציין, את הסיבות אשר בשלהן בא הנאשם לכדי ביצוע העבירות כפי שהדבר קיבל את ביטוי בעדויותיהם של העדים לעונש שהעידו מטעמו, בטיעוני ב"כ לעונש ובתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו. בהקשר זה יודגש, כי הנאשם ביצע את המעשים משום שחשש למקום עבודתו ולהמשך פרנסת ילדיו. כך יצוין, כי בפני שירות המבחן טען הנאשם, כי הוא חש חוסר אונים, לחץ ותסכול וביצע את מעשיו על רקע זה, תחושות אשר קיבלו את ביטויים גם בעדויות העדים לעונש, שפורטו לעיל.

73. בנסיבות אלו ותוך בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשם:

74. בנסיבות העניין, אני סבורה, כי אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרא או לקולא במקרה דנן, וכי יש לקבוע את העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

75. לשם קביעת העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, על בית המשפט לבחון את הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

76. בהקשר זה נציין מחד, כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן לאחר שהתקיימו מספר ישיבות בהן הוחל בשמיעת ראיות המאשימה. כך יצוין, כי עניין לנו במי שהינו בגיר (הנאשם יליד 1978), זאת בשונה ממי שהוא קטין ואף אין עניין לנו במי שהוא "בגיר - צעיר" על השלכות הרחביות הקמות מכך.

77. מאידך, תצוין הודאת הנאשם, לקיחת האחריות אשר עברה כחוט השני בטיעוני ב"כ לעונש ואף בטיעוני המאשימה

כמו גם בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם ואף בראיות לעונש שהובאו בהקשר זה. בהקשר זה נציין, כי הנאשם נטל אחריות על המעשים, הביע חרטה וצער עמוקים בשלהם. עוד יצוין, כי הנאשם פנה לקבלת טיפול פסיכולוגי פרטני ביוזמתו, כפי שהדבר קיבל את ביטויו בעדותו של ד"ר עאטף עודה אשר פורטה בהרחבה לעיל וכן בסיכום ההליך הטיפולי, נ/10. עוד יצוין, כי בין משפחת הנאשם לבין המתלונן נכתב הסכם "התפייסות" ואולם לא נעלם מעיני האמור בהקשר זה בתסקיר נפגע העבירה וההנמקות אשר הביאו את המתלונן להסכם התפייסות זה, כפי שפורט בתסקיר כאמור.

78. עוד נציין את הודאת הנאשם, לקיחת האחריות וכי בהודאתו חסך הנאשם זמן שיפוטי יקר וכן את הצורך בהעדת המתלונן, סוגיה המקבלת משנה תוקף בשים לב לזהות המתלונן, גילו המתקדם ומצבו הבריאותי. עוד יצונו נתוני העושה שעה שעניין לנו במי שהינו נעדר כל הרשעות קודמות ואשר זוהי לו עשייתו הראשונה בפלילים. בהקשר זה נדגיש ונעלה על נס את האמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו ובעדויות אשר הובאו לעניין העונש בהן עבר כחוט השני אופיו החיובי והנורמטיבי של הנאשם, תפקודו הפרודוקטיבי בחברה, עשייתו לביתו, היותו איש משפחה המפרנס את רעייתו ושלושת ילדיו הקטינים, תרומתו לחברה ובנסיבות אלו נראה, כי עניין לנו במעידה חמורה אמנם, אולם בבחינת מעידה חד פעמית אשר אין בה כדי להעיד על מתווה חייו הנורמטיבי של הנאשם על דרך הכלל.

79. עוד נפנה לאמור בליבת תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם ולהמלצה המובאת בסופם. בהקשר זה נציין את נכונות הנאשם ליטול חלק בהליך טיפולי והמלצת שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה וחצי, כמו גם השתת צו של"צ וחיובו בתשלום פיצוי לקורבן. עוד יצוין, כי שירות המבחן התרשם מאדם בעל תפקוד חיובי, תקין, אשר באופן כללי מצליח לווסת את דחפיו ולשלוט בהם ומעריך את רמת הסבירות להישנות מעשים דומים בעתיד כנמוכה.

80. כך נציין עוד את נכונותו של הנאשם לקיים הליך של "צדק מאחה" עם המתלונן, הליך אשר בסופו של יום לא יצא אל הפועל בשל סירובו של המתלונן ליטול חלק בהליך כזה. כך לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבותיו המשפחתיות כפי שהן נפרשו אף במסגרת העדויות לעונש שהובאו בפני, בטיעוני ב"כ לעונש, בתסקירי שירות המבחן שהוגשו ובדברי הנאשם עצמו. כאמור, עניין לנו בנאשם בעל משפחה, אב לשלושה ילדים קטינים ומי שהינו המפרנס היחיד במשפחתו הגרעינית. עוד יצוין, כי הנאשם נשוי למי שאיננה אזרחית ישראלית והחשש שהעלתה ב"כ הנאשם בהקשר זה, כי אם יושת על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, הרי שיכול והדבר יביא לגירושה מן הארץ. חשש זה קיבל את ביטויו גם בעדות אחותו של הנאשם כפי שפורטה בליבת גזר דין זה.

81. עוד יצונו מצבו הבריאותי של הנאשם ונכותו כפי שהדבר קיבל את ביטויו באסמכתאות שהוגשו, כמו גם מצבו הבריאותי של בנו הקטין, כפי שפורט לעיל.

82. בהקשר זה נדגיש עוד את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ושעה שמאז לא עשה הנאשם להסתבך בפלילים וכי לא נרשמה לחובתו עשייה נוספת בהקשר זה. עוד יצוין, כי הנאשם שהה משך תקופה של כחודש ומחצה במעצר

מאחורי סורג ובריאח (ראה תסקיר שירות המבחן בהקשר זה) ולאחר מכן, משך תקופה של כשנתיים ומחצה, בתנאים מגבילים בהיקפים משתנים. בהקשר זה לא נעלמו מעיני המצוקות הכלכליות, המשפחתיות והנפשיות הכרוכות בכך כפי שהן קיבלו את ביטוין בטיעוני ב"כ הנאשם לעונש, בדברי הנאשם ובעדות אחרות. בהקשר זה יצוין, כי למרות קשיים אלו ופרק הזמן הניכר, הרי שלא נרשמו לחובת הנאשם הפרות של תנאי שחרורו והוא מילא אחר החלטות בית המשפט כנדרש וכדבעי.

83. עוד יצוין, כי במסגרת תקופת שהיית הנאשם בתנאים מגבילים, הוא שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית תחת כנפי שירות המבחן והוא נטל חלק כנדרש וכדבעי בהליך טיפולי זה, כפי שהדבר פורט בתסקיר שירות המבחן. כאמור, הנאשם אף נטל חלק בהליך טיפולי פרטני אצל ד"ר עאטף עודה ובהקשר זה ראוי להפנות לעדותו של ד"ר עודה ולאמור ב - 10/נ אשר מפאת פרטיות הנאשם, אינני רואה לפרט את האמור שם.

84. בנסיבות אלו ותוך בחינת מקבץ הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שפורטו לעיל, כמו גם נתוני העושה ונסיבותיו האישיות, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש שקבענו לעיל, אם כי לא בצד הקיצון שבו. בהקשר זה נדגיש את גילו של הנאשם אשר הינו אדם בוגר, זאת בשונה ממי שהוא קטין או בגיר צעיר, שמיעת הראיות באופן חלקי ומאידך כאמור, נדגיש את הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר, היותו נעדר עבר פלילי, נסיבותיו האישיות, נסיבותיו המשפחתיות, מאפייני אישיותו, עשייתו הברוכה, האמור בתסקירים שהוגשו בעניינו וההמלצות שהובאו במסגרתם ויתר ההנמקות שפירטנו לעיל.

85. ענישה ראויה ומידתית, כך לדידי, ראוי לה, כי תכלול בחובה עונש מאסר בפועל לתקופה מוחשית אשר תעלה בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל. בצד זאת, ראוי להשית על הנאשם עונשי מאסר מותנים אשר יהיו כ"חבר המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד. נוכח המעשים שביצע הנאשם, תוצאותיהם, הפגיעות שנגרמו למתלונן בשל אלה, ראוי עוד לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן בשיעור מוחשי מחד, אך מידתי מאידך. לא נעלמה מעיני העובדה, כי המתלונן, למרבה הצער, הלך בינתיים לעולמו ואולם עניין לנו בהליך פלילי ולפיכך, רואה אני לחייב בתשלום פיצויים בנסיבות המקרה דנן מבלי להזדקק לשאלת הפיצויים שעה שהמתלונן נפטר.

86. כן ראוי לחייב את הנאשם בתשלום קנס, זאת נוכח מהות המעשים, טיבם, אופיים והפסיקה הנוהגת במקרים כגון דא. יחד עם זאת, ראוי לציין ולשקלל במתחם הקנס את היות הנאשם מפרנס יחיד למשפחתו הגרעינית, שעה ששלושה ילדים קטינים סמוכים על שולחנו, העובדה, כי הנאשם עובד לפרנסתו, כמו גם העובדה, כי הוא עתיד לרצות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח על ההשלכות הכלכליות הרוחביות הקמות מכך. בנסיבות אלו אני סבורה, כי מתחם הקנס נע במקרה דנן בין 4,000 ₪ לבין 10,000 ₪ וכי ראוי למקם את הקנס הראוי לנאשם ברף הנמוך של מתחם הקנס שקבענו, אם כי לא בצד הקיצון שבו.

87. לא נעלמו מעיני עמדותיהם העונשיות של ב"כ הצדדים, כפי טיעוניהם לעונש, כמו גם המלצות שירות המבחן שהובאו

בתסקירים. יחד עם זאת, עמדתה העונשית של המאשימה חורגת היא לחומרא ואין בה כדי לעלות בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שראינו לקבוע במקרה דנן ועם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם זה בהתייחס לנתוני העושה, נסיבותיו האישיות, נסיבותיו המשפחתיות, הבעת החרטה והצער, ההתפייסות עם המתלונן ויתר ההנמקות לקולא שהובאו לעיל.

88. מאידך, עמדת ב"כ הנאשם חורגת אף היא וזאת לקולא ואין היא משקללת בחובה באופן ראוי ומידתי את מעשי הנאשם, תוצאותיהם הקשות והחמורות, הפגיעה החמורה במתלונן, ההשלכות שהיו לפגיעה זו במתלונן כפי שהדבר מקבל את ביטויו בתסקיר נפגע העבירה שהוגש, העובדה, כי עניין לנו בתקיפת קשיש והפסיקה הנוהגת והמחייבת בעבירות כגון דא. עמדתה העונשית של ב"כ הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם זה. במקרה דנן, אני סבורה, כי אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום שכן, לא הונח בפנינו הליך שיקומי טיפולי יוצא דופן ובנסיבות המקרה דנן, החומרה הגלומה במעשים, תוצאותיהם, טיבם, מהותם והפסיקה הנוהגת והמחייבת בעבירות כגון דא, הרי שלדידי, אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

89. כך גם לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן כפי תסקיריו ואולם כאמור, העמדת הנאשם בצו מבחן בצירוף צו של"צ וחיובו בתשלום פיצוי למתלונן, תהווה תוצאה עונשית בלתי מידתית ובלתי מאוזנת בנסיבות דנן ואשר אינה משקללת בחובה באופן ראוי ומידתי את מהות המעשים, טיבם ותוצאותיהם ואין היא עולה בקנה אחד כאמור, עם מתחם העונש ההולם ועם מיקום העונש הראוי לנאשם.

90. כך אף בחנתי האם ראוי, כי עונש המאסר שהושת על המאסר ירוצה על דרך עבודות שירות ואולם כאמור תוצאה עונשית זו, בלתי מידתית בנסיבות העניין. בתוצאה זו אין כדי לעלות בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו ועם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם ואין היא משקללת בחובה באופן ראוי ומידתי את מהות המעשים, תוצאותיהם, העובדה, כי עניין לנו בתקיפה קשה של קשיש אשר בשלה נגרמו לו שברים רבים בפנים, הוא נזקק לאשפוז בבית חולים משך כשבוע ימים, זאת בהתווסף לנזקים הנפשיים והרגשיים הנוספים לאלה. תוצאה עונשית כזו חוטאת היא לאיזון הראוי בנסיבות העניין.

91. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם להודעה שתומצא בעניין זה ע"י המאשימה תוך 5 ימים מהיום. לעיוני בעוד 7 ימים מהיום.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת

אלימות מסוג עוון, לרבות איום ויורשע בגינה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן, עד תביעה מס' 1, בסכום של 15,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלונן בקופת בית המשפט בתוך 60 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן.

ה. אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסך 5,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים, חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 60 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן ומדי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד, תגרור תוספת פיגורים כדן.

92. הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הערה : גזר הדין הוקרא בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם ביום 27/4/15 ואולם הוא מפורסם עתה על הנמקותיו מפאת היקפו ואילוצי הדפסה.

ניתן היום, ט' אייר תשע"ה, 28 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.